

Η φύση της σχέσης ανάμεσα στη ΔΕΠ-Υ και τις Ειδικές Μαθησιακές Διαταραχές

Ευθύμιος Κάκουρος, PhD, Καθηγητής, Τμήμα Προσχολικής Αγωγής, Τ.Ε.Ι. Αθήνας

Περίληψη

Η αναγνώριση της παρουσίας της ΔΕΠ-Υ γίνεται συνήθως μετά την είσοδο των παιδιών στο δημοτικό σχολείο και οι Ειδικές Μαθησιακές Διαταραχές (ΕΜΔ) φαίνεται να αποτελούν την κυριότερη αφορμή η οποία κινητοποιεί τους γονείς προκειμένου να αναζητήσουν τη βοήθεια των ειδικών. Παράλληλα διαπιστώνεται πως οι ολοένα αυξανόμενες κοινωνικές προσδοκίες για πιο υψηλές ακαδημαϊκές επιδόσεις οδηγούν στην αύξηση της συχνότητας της ΔΕΠ-Υ – όπως τουλάχιστον αυτή καταγράφεται σε επιδημιολογικές έρευνες στις ανεπτυγμένες χώρες.

Στην πλειονότητά τους, τα παιδιά με ΔΕΠ-Υ τα οποία παραπέμπονται σε υπηρεσίες ψυχικής υγείας, έχουν μειωμένες σχολικές επιδόσεις οι οποίες δεν μπορούν να δικαιολογηθούν από την παρουσία κάποιου άλλου προβλήματος. Σε κλινικό δείγμα παιδιών με ΔΕΠ-Υ έχει διαπιστωθεί πως περίπου το 70% αντιμετωπίζει μαθησιακές δυσκολίες (Mayes and Calhoun, 2006). Το γεγονός ότι τα πρωτογενή συμπτώματα της ΔΕΠ-Υ επιδρούν αρνητικά στις σχολικές επιδόσεις των παιδιών φαίνεται να επιβεβαιώνεται σε αρκετές μελέτες. Παρόλα αυτά όμως, η αιτιώδης σχέση της ΔΕΠ-Υ και των ΕΜΔ (ή το αντίστροφο) παραμένει μέχρι σήμερα ασαφής. Η διερεύνηση και η καλύτερη κατανόηση αυτής της σχέσης είναι ιδιαίτερα σημαντική επειδή, κατά την εκτίμησή μας, σε κάθε περίπτωση, η θεραπευτική παρέμβαση πρέπει να εστιάζει πρωταρχικά στην απόδοση των αιτιών που προκαλούν τις ΕΜΔ καθώς επίσης και στον προσδιορισμό του κυρίαρχου προβλήματος (Κάκουρος & Μανιαδάκη, 2005).

Στα πλαίσια της παρούσας εισήγησης συζητείται ο τρόπος με τον οποίο συσχετίζονται οι ΕΜΔ με τη ΔΕΠ-Υ και προτείνονται ορισμένες βασικές αρχές οι οποίες θα πρέπει να διέπουν τις προσπάθειες αποτελεσματικής αντιμετώπισης των ΕΜΔ στις περιπτώσεις όπου αυτές εκτιμάται ότι συσχετίζονται με τη ΔΕΠ-Υ.